

RECHTSPRAAK

werknemer/De Publiekrechtelijke Rechtspersoon De Gemeente Rotterdam

Onregelmatigheidstoelagen vormen onderdeel van vakantieloon (7:639 BW) en ziekgeld (7:629 BW).

Bij tussenarrest (AR 2014-0232) heeft het hof geoordeeld dat de Gemeente het vermoeden dat de onregelmatigheidstoelage een dusdanig structureel onderdeel van het loon was gaan uitmaken, bij nadere bewijsvoering mocht ontzenuwen. Volgens het hof is de Gemeente daarin niet geslaagd, zodat de onregelmatigheidstoelage (36,4%) als structurele toeslag valt onder het begrip naar tijdsruimte vastgesteld loon. Waar 70% (van het tussen partijen vaststaande percentage aan onregelmatigheidstoelagen) van 36,4% van het 'kale loon' 25,48% bedraagt, waarmee de aanspraak bij doorbetaling tijdens ziekte $70 + 25,48 < 100\%$ bedraagt, volgt daaruit dat de Gemeente door 100% van het loon als bedoeld in artikel 1 sub q van de CAO te voldoen, in ieder geval ook aan haar wettelijke verplichtingen voldoet. Vorenstaande betreft overigens enkel die periodes dat werknemer minder dan 13 weken arbeidsongeschikt is geweest nu werknemer zelf stelt dat bij periodes van arbeidsongeschiktheid die langer hebben geduurd dan 13 weken, de Gemeente wel een toeslag voor onregelmatige diensten uitbetaalt over de gehele periode van arbeidsongeschiktheid. Het hof begrijpt de stellingen van [appellant] aldus dat de Gemeente bij periodes van ziekte die langer geduurd hebben dan 13 weken, niet tekort is geschoten en dat zijn vordering geen betrekking hebben op ergelijke periodes.

De onregelmatigheidstoelagen die werknemer ontving, vallen ook onder het loonbegrip van artikel 7:639 lid 1 BW nu werknemer, zou hij niet met vakantie zijn, maar in de betrokken periode hebben gewerkt, die toelagen ook zou hebben ontvangen. Het vorenstaande leidt ertoe dat bij de voor de Gemeente geldende doorbetalingsverplichting van loon tijdens verlof/vakantie ook de onregelmatigediensttoelagen betrokken dienen te worden.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 15-07-2014

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2014:4707

Zaaknummer: 200.104.357/01

Rechters: S.R. Mellema, R.S. van Coevorden en V. Disselkoen

Advocaten: Ramsoedh en M.E. de Kleiweg Zwaan

Wetsartikelen: 7:629 BW en 7:639 BW